

זוכרת

נכתב ע"י אדווה קרא ואזאנא, אחות של [סמ"ר אמיר קרא הי"ד](#), 2019

כששואלים אותי כמה אחים אנחנו אני מתמהמהת,
 כששואלים אותי אם אני באה לבמות בערב יום העצמאות אני מחסירה
 פעימה,
 כששואלים אותי מתי לעשות מדורת ל"ג בעומר אני נזכרת באש שבערה
 בנו,
 בכל נס ציונה,
 ב־17 במאי 1995, ערב ל"ג בעומר.

24 שנים חלפו מהיום האחרון שבו ראיתי את אמיר,
 ולשמחתי הזמן לא עשה את שלו.
 אני זוכרת ומרגישה את החיבוק המוחץ של אמיר,
 זוכרת ומריחה את הנינוח המיוחד, וגם המסריח... כשהוא חזר מהצבא,
 זוכרת ומחייכת כשרואה אותו עם חצי חיוך, שם ליד המטבח,
 זוכרת וצוחקת כששומעת אותו פותח את המקרר ומנגב חומוס ישר
 מהקופסא, והמקרר עוד פתוח והוא בתוכו,
 זוכרת ונשימתי נעתקת,
 זוכרת ודומעת.

הייתי בת 16.5 כשראיתי את אמיר בפעם האחרונה, שם בבמות בנס ציונה,
 הייתי בת 16.5 כששבוועיים אחרי כן דפקו על דלתנו,
 הייתי בת 16.5 ואמיר היה בן 20.5 כשנפל בקרב.
 היום אני בת 40.5
 ואמיר, עודנו בן 20.5
 אז כששואלים אותי כמה אחים אנחנו אני עונה 3
 אחותי הבכורה, אמיר ואני.
 אמיר תמיד יהיה אחי הגדול,
 ואני אשאר אחותו הקטנה.